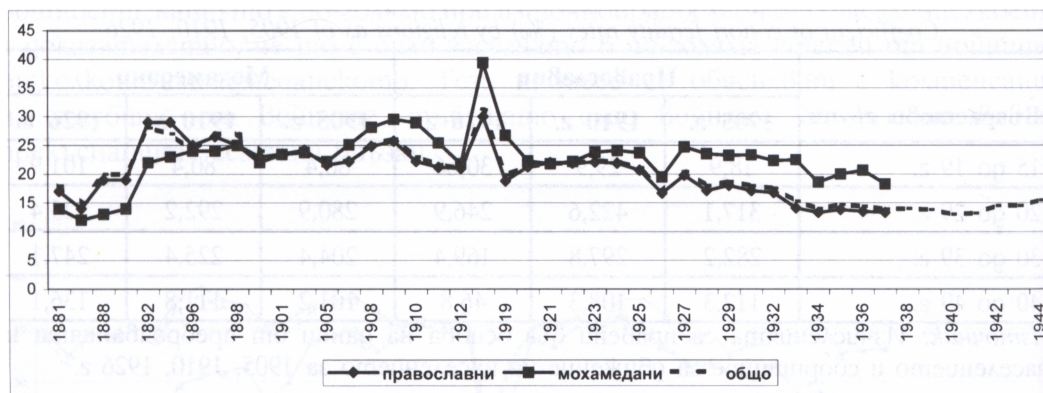

при православно население е по-висока до началото на XX в. от тази на мохамеданското. Това се обяснява с по-високата раждаемост, съпроводена с висока детска смъртност, която надвишава 140 ‰. В началото на XX в. смъртността се изравнява и при двете религиозни общности, за да се увеличи при мохамеданите на 28-29 ‰ в навечерието на Балканските войни, което също се обяснява с повишената раждаемост.

Различните социално-битови условия на ромите, тяхната обособеност, по-лошите хигиенни условия, при които живеят, по-трудното проникване на постиженията на медицината и начинът им на живот (значителен е дялът на чергарстващите) определят и по-високата смъртност при тях от тази при турската етническа група.

Фиг. 5. Смъртност на населението (‰) по религии (1881-1944 г.)

Fig. 5. Mortality rate of the population (‰) by religion (1881-1944)

Периодът на войните се характеризира с висок коефициент на смъртност, който засяга чувствително най-жизненото население през Балканските войни и Първата световна война. През 1918 г., преди приключване на Първата световна война, смъртността при източноправославните е 30 ‰, а при мохамеданите – 39,4 ‰. Най-вероятно тя е много по-висока при източноправославните, но данните за загиналите на фронта войници се регистрират с известно закъснение в общинските служби. Призждането на големи маси бежанци в твърде неблагоприятни условия, големите загуби от убити, ранени и изчезнали от епидемии и недохранване, характерни за военните периоди, предизвикват увеличаване на детската и общата смъртност след войните. Коефициентът на смъртност непосредствено след войните (1919 г.) се задържа до 1925 г. на едно сравнително високо равнище – над 20 ‰, и при двете религиозни групи. Това е период и на висока раждаемост, която се съпровожда и с висока детска смъртност. Лошите социално-икономически условия продължават да вземат голям брой жертви в следвоенната криза. След 1925 г. до Втората световна война